

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

4

עין משפט
נר מצוה

כח א מיי פ"ד מהל'
פסקה"מ הלכה ח:
ל ב מיי שם הלכה ז ופ"א
מהל' שאר אבות הטומאה
הלכה ח:
לא ג מיי פ"ג מהל'
פסקה"מ הלכה ז:
לב ד מיי פ"ג מהל' מעילה
הלכה א ע"ש זכ"מ
ובזה"ל:

מוסף רע"י

זריקה מועלת לירוצא. חן
לקלעים למיהו כדבר שיש לו
הימר לכהנים ולמיפק מידי
אשם מעילות, דר"ע אומר אין
מועלין בו דזריקתו הויאחמו
מידי מעילה אע"פ שאינה
מחירתו בצאכילה אעפ"כ
מועלת לו להוציאו מידי מעילה
(מנחות יב.) דפסול מחמת דבר
אחר הוא (שם מז.).

דבינו גרשום

מחשבינו על האברו וכן
השורן. ואם נאבדו
אימורין חשבים בורקה
על מנת להקטיריו חזק
לזמנו היה פיגול: וזה
בעבור ושרוף דלא איתנן
באור. וקא קצצו וזמי
פיגול לבשר אלא ויהי
א"צ"ס יצצו כולו תיני
לילה. ויהי לאפוקי מי
הכי צ"י יצא אלא דאסי
היה ויהי אלא כעל חשב
לנשכין למחר: ושכפין
יהי דם היה שופך על
יסוד. וקמבעי דלי חשב
בשעת פסיכת השיריע על
מנת לאכול ממנו כות
לזמן וזמנו מי מחשיב
מחשבה דשרפה לפגול
כמו מחשבה דורקה: וא"ל
ז"ר דאם כב שנית לא
אלא. וזאת תוכו דהורושט
והוקפא אהלם מצטרף
לשומא ואחלמיש אבל לא
לשומא נבילות דכיון
מקיל ליה מששא אלא
למביט כשומא: ושכפין נמי
לא ליה לאבדו אזלי. לסיוד
איתא דהוה על גופו של
מזבח לא מחניא דהו
מחשיבא לפגוליה אלא נמי
מחשיבא כולו לאבדו קא
לשרפה פרוי הוא אלא
תיני ליה בורקה לאפוקי
ממעלה: אלא. בתמיא:
ורקתי מחשבינו על האבר
ע"י השורן. מית קשוי
דפגענו דלמיא מחשבה
בורקה דתנני א"צ"ס לא
איתנן בעולם: אמר רבה
מחשיבא על גופו
לאבד על עמוד לישורן.
דרבנא דתנני כחשיבין
אמתי וכו' בעולם א"צ"ס
דשבו נאבדו ונשפרו מהניא
מחשבה: אבל. איה שיצא
כולו לפגול ויהי אלא
מהניא ליה ויהי לאפוקי
ממעלה: שחט בחוקיה
בכשרותו אלא דם חזק
על שחור ושרקו לא ששה
כלום בשחור קדשי
מולתין בו דהא ויהי אינה
מחשבה כלהינה. ואם
קדשי קלים משום אה
ורקא א"ל מנעילין באימורין
ואלא ויהי אלא כלום איתנן

חִיבֵשׁ לְנִשְׁפָּכִין לְמַחֵר מִהוּ. אֵין לְפָרֶשׁ שִׁחֲשֵׁב נִשְׁעָה שְׁשׁוֹף שִׁירִים
 לִסְדּוֹ ע"מ לֵאכּוֹל מִן הַזֶּחֶק לִמְחֹר הֵכָא פִּשְׁטִיטֵל לֵלָּא פִּיגֵל כְּדִמְנִיָּא
 פ"ק דְּזֻבְחִים (דף יג.) דִּקְתָּנִי יֵלָּא שְׂפִיכָה שִׁירִים וְהִקְטֵרֵת אִימוֹרִים שְׂאִין
 מִעֲבָדִין יוֹ וְגַם לֹא קִבְּעִי בִּמְחָשֵׁב בְּזִרְקָה ע"מ לִשְׁפּוֹף שִׁירִים לִמְחֹר לְמַחֵר
 נָמִי פִּשְׁטִיטֵל לִיָּה דִּפִּיגֵל כְּדִקְאֵמֵן נָמִי
 הֵסֵט וְטַעֲמֵס מִשּׁוֹם דְּבִעְיָנִן שִׁחֲשֵׁב
 כְּאַרְבַּע עֲבֻדוֹת כְּדָבָר שְׂהוּא אֲכִילַת אֲדָם
 אֹו אֲכִילַת מִזְבֵּחַ וְשִׂפְכַת שִׁירִים אֲכִילַת
 מִזְבֵּחַ הֵיכָא אֵין לֹא ע"מ ד' עֲבֻדוֹת הֵיכָא
 אֲלֵל נִרְאֵה לִרְ"י דִּקְבִּיעִי בִּמְחָשֵׁב נִשְׁעָה
 זִרְקָה עַל מִנֵּה לִזְרוֹק הֵסֵט שְׁנִשְׁפָּךְ מִן
 הֲכִיל לִמְחֹר דִּמְנָן זֻבְחִים (דף סה.) וְדף נב.)
 שֶׁשֶּׁךְ (מָן) ע"מ הִרְפָּה וְאִסְפּוֹ פִּסְלוֹ מִן
 הֲכִיל וְאִסְפּוֹ כֶּשֶׁר מִי אֲמַרְנִי הֵיכָא חוּזִי
 דֵּלֶם יֵלָּא יִאֲסְפּוּן וְיִרְקִין ע"מ לֵלָּא
 הוֹאֵל וְאֵין מִנֵּה לִאֲסּוֹפוֹ הוּא לִיָּה הוֹלֵךְ
 לִאֲכִידוֹ : אִמֵּר לִיָּה רַבִּי יוֹרָא אֲרַב
 אִם רַבִּי כֶּבֶד שְׁנֵית זֵנו אִשָּׁא. זֻבְחִים
 פֵּרֶק כֹּל הַפְּסוּלִין (דף קה.) הַשּׁוֹחֵט אֶת
 הַזֶּחֶק ע"מ לֵאכּוֹל מִן הָאֵלֶּל ע"מ חִיבֵין
 עֵלְיוֹ מִשּׁוֹם פְּסוּל (וְאֵלֶּל הוּא גִּזְלֵי הַזֹּאֵר
 כְּדִמְפָּרֶשׁ בְּהַעֲזֹר וְהַרְטוּס (חֲלוּץ דף קכא.)

אלתהם היא אלל כיון דלית ביה משאט
מניה ביה מחשבה פשוטא שאינו חשוב
ויו ודבר ההפוך לאיצוד היות לו מיעגל
ואע"ג דאם ראה לאוכלו יין אוכלו (הנך)
והני שפעין נמי וכו' וזכור ספרים
ברקין היא אלל כיון דלית ביה משאט לא
מקבל טומאה ואם כן יין ממיני מההיא
דהור ודכורט ושיבוס דטפי אית ליה
לאיתוי מההיא דפגיוג גופיה מ מלאיתוי
מפני הטומאה: **אלא** דתני ע"כ
האבדור ועל השירוק קשרא פי' קשר
קשר מצד אסר לרצ אסר דלעיל קאמר
לא מחשצין והלא פשוטא דלא מחשצין
בנשפדים דכאדור דיו אמר רבא אימא

על העמוד לאיבוד כ"ו כלומר הא דקאמר מחשצין על האיבוד לאו צאבד
כבר קאמר אלס צעמוד לאיבוד כגון שמחשצ בשעת קבלה על דבר העמוד
לישרש וילאבד קודם זריקה ובשעת מחשבה עדיין לא אבד כגון שזרק
[מחית] צשר וחסיתא [מירום] פ"ב כשן כשן ועדיין לא הגיע
[מ] צ"ב כלל או צ"ב כשן בשעת מחשבה ומכל מקום ממתי ליה לעיל לילא
כקלו לגירסא דגרסי אמר ליה רב אסי לר"י כיון דאבד וגרשף קודם זריקה:
לא אמר ר"ע אלא ששהם ב"ו. כלומר לא אמר ר' עקיבא בההיא מטא
שאבד כ"ו דזריקה לא אחת מהן פוטרת בשבט מצרחה מן המעילה
אלא ששט שמהי? צבת אחת י"ל בסתקא א"ר ל"ל בשבט ארוכה י"ל במשמע
או אפילו בזה אחר זה וקרי לה צבת אחת י"ל דכשר לזרוק צבת אחת כגון
ששט זה אחר זה וקבל זה אחר זה קודם שזרוק כלל דלמה מזה וזרק ראה
מזה וזרק אבל בזה אחר זה כגון שקבל דמה של זו וזרקו על שלל קיבל
אחת האחרת לא אמר ר"ע ומודה בבי ה"י י"ל דאינו פוטר הדם המזרק
בשבט האחרת מן המעילה: **א**מר רב. מיעוש שיצא דם חור אותו דם
עצמו שיצא מזה הע"ז דלין זריקה פוטרת לילא [סו]:

לרַבֵּפֶר פֶּאֶנִי. שֶׁסִּמְקוֹס וְאִמֵּר לִי אֲמֹרֵר הִיִּי רַעִי וְזִיקָה מוֹעֵלֶת לְיוֹאֵל
בְּמִיָּה הִי הָזֶקֶן עַל דְּבָרֵי רַעִי אֲמֹרֵר לִי הֵן וְכַשְׁבָּאֵנִי וְהִרְעִינִי
בְּדָרְסִי כְּלוּמָר הַגִּדְמִי לִי תַחֲמִיתָ הָזֶקֶן אֲמֵר לִי וְאִתָּה אֲמֹרֵר כֵּן בְּחִמְיָה
כְּלוּמָר כַּשְׁתָּהּ מִגְּרָה לִפְנֵי דְבָרֵי רַעִי כְּמִדּוּמָה שְׂתָהּ מִגִּמְגֵּם עַל דְּבָרֵי רַעִי
סִפְסָפִירִים גּוֹרִסִים אֲחֵר שְׂתָהּ לִי הֵן אֲמֹרֵר לִי וְהִלָּל פִּסְלוֹ הוּא יֵי אִו שְׁהִשִּׁיב
לִי כֵן הָזֶקֶן וְהִינֵנִי הֵא דְקָאֲמֵר דְּבָרִים לְבָרִים לִפְנֵי רַעִי שְׁהִשָּׁבֵל לִי
יִיךְ אֲמֹרֵר כְּמוֹתִי: **וְהַיְיָבֹהִּי נִגְבַּה.** פִּי עֲלוּמָה וְמוֹכֵסָה יֵי שֶׁ לְהִשִּׁיב
וְיֵי אִוִּי מִיּוֹשֵׁב יִפֶּה דִנְקָט **יֵי** בִּנְתָּ אֲחֵת דִּמְיוֹן דִּפְסָל הוּא הִשְׁנִי וְאִפְסִילִי הִי
יֵינִי לִיָּה כֹבֵת אֲחֵד יֵי וְיִוִּי דְחִשְׁבִּינִן כֹּבֵת אֲחֵד **יֵי** מַה לִּי יֵי כֹזֵב אֲחֵד זֶה
אִי דִבְבַת אֲחֵד בְּעִינֵי דְכַחַד יֵי לֹא חֲשִׁיב לְהֵא דְהוּא אִילוֹי הַפְּרִישׁ שְׁנֵי אֲשֵׁמּוֹת
אִתָּה מוֹדֵה שִׁירְדוֹ הִי גִרְסָתִי הֵן **יֵי** קִישׁ וְהִעֲלֵה אִימוּרִים שֶׁ אֲחֵד מֵהֶם
שִׁירְדוֹ אִימוּרִים שֶׁל אֲחוּזָה שְׁהֵלֶּה **יֵי** בִּלָּל זִרְקָתָה דִּמּוֹ וְאִי סִי דְחַד גּוֹפָא
וְהוּא לִיָּה לְגִמְרֵי יִרְדוֹ דְהִאֲמֵר עוֹלָא אִימוּרֵי קִדְשִׁים קִלְשִׁים כּו' וְהֵא דְנִקְטָט
וְקִלְטִי לְהוּ מִזְבַּח וְכֵן לְעִיל דִּנְקָט אֲשֵׁמּוֹת כ"ש חֲטָאוֹת:

מחשבתו על האבוד ועל השרוף. שאל נשפרו האמורים ומי שז בוריקה
ע"מ להקטירן חוץ לזמן היו פגור שהחולל מן הצער או שאל נמלא
האכולל חיב כרת: והא אבוד ושרוף דלא חיסנהו בעולם ואפילו הכי קפני
המחשבת: דמהיבא צדק מחשבה בוריקה לשויה הצער פגור הכא נמי ח"ג
דלא כולו דכמאן דלמיה דמי מימי
ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה: ומי
אמר רב אסי הכי דכי ילא כולו מהיבא
ליה זריקה: והא צעא מיניה רב אסי
מפר' יוחנן וקא נשפין למחר מהו.
שפית (שירי) הדס שהיה עשיר ליסוד
המוצא (קא) מיבעיא ליה חישב צעמ
שפית השיריים ע"מ לאכול כית חוץ
לזמן דהיינו למחר מהו מי חשיבא הא
מחשבה דנשפין לפגל כמו מחשבה
דזריקה ע"מ לא. ע"א אמר המורה
חישב נשפין למחר צעמ זריקה
חישב לשפוח השיריים למחר ליסוד חשיבא
הא מחשבה דנשפין חאלו חישב בוריקה
ע"מא שפח לזרוק מקצתו מחשבה חוץ
לזמן דמפלג ליה לא: אמר ליה ר' ז
ויורוצ' הקיפה והאלל מטערפין טעומא

הש"ם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' כיון דלאביד אזלי
לא מהניא בהו מחשבה
אזלא דקמני: (ב) שם אזל
יצא דס אץ: (ג) שם הא וז
ממא דומא ליה דומא אמר
ד' אלעזר לא אמר ר'
עקיבא אלא צבת אחת:
(ד) רש"י ד"ה אמר רבא
אימא מחשבין על:

שיטה מקובצת

לשחמץ וְהָרִי דָּמֵן מוֹנֵחַ

(ה) **מחשבה על העומד ליאבד ועל העומד לישקר.** דכיון דבשעת זריקה כחשיב
אמתי הוו קמן אע"ג דשוב נאבדו או נשרפו מהניא ביה מחשבה אבל הכא
(ע"ה בשב"י) יאז כולו לפני זריקה כמאן דלימא דמי בשעת זריקה אין זריקה
מועלת לבשר להוילאו מידי מעילה והא דקאמר עומד לישקר לא
מאמר שדעין הוא לליבד ולשקר אלא שחשבו השמא או נשרפו אע"ג דהו
קמן בשעת זריקה הוכיח סופן על תחלתן שהיו עומדין ליאבד ולישקר:
אבל יאז דס' אע"פ שחזר והכניסו וזרקו אין זריקה מועלת ליוזא אין
זריקה של אותו דס' שלא מועלת להוליא הבשר מידי מעילה: שטט בשניקא.
בכשירות שלא חיבב דא שום פסול ושוב יאז הדס כולו לעור אע"פ שחזר
ו'וכי' מועילין זו דהאי זריקה איהו מהמתה בבשר לבשרים ולא קדשים
קליין אין מועלין בזמורין מושם זריקה זו דהאי זריקה לאו כלום היא
א"ר אלעזר לא אמר ר"ע. כשם שדמה פוטור את בשרה כך פוטור את בשר
החברתה: אלא ששטט שניה בנא אחא. כגון ששטטו שני הכהנים אחת
דכחה גופא דמי דלא קדמה שטיטא של אחת לשל חברתה: **אבל בזה איהו**
הפסול הוא. שטט דבשעת ששטט הראשונה מידי נעשית השניה
מומרת טחטא והתם אין זריקת דס' של אחת פוטרת בשר של חברתה:
א"ר. בלשון שאלה: **אומר היה ר"ע וכו'.** דהכי משמע בזמתי: **ובלא**
פסול הוא. שאלה: **אי אהא אומר כן.** שמהא זריקה מועלת ליוזא אף
על פי שהוא פסול: **והרי המפריש וכו' והרי דמן מונה בכוסות.** כל זמן
שלא מרק מועלין בשמיהן דבשר קדשי קדשים לפני זריקה (ו) מועלין בו:
מורק

היוון כך א"ל ר"ע וזהו אי אהה אומר כן כלומר מדוע שחקתו לו ור"ע
עליה ולא בל לטמור התשובה שסביב ר"ע נר"ש אד"כ קצירה ליה לר"ע
לאמר ר"ע דורקת הכפר פטרנו מר"ע מעלה א"כ כפירה ליה לר"ע
אמר ר"ע ויחנן לקיס איהו וזהו אי אהה אומר כן במניה כלומר וזה
אלאחריות ושטט שמיה וקדס והעלה איהו מר"ע של אחד מהם קודס וזיקה
קודס וזיקת חצירו ואחר כך זרק חצירו כלהו העלה איהו מר"ע איהו
הוא אס כן היה לאחשוי הני איהו חצירו כלהו איהו מאתן זרק דתן ולא
קדשם קלים לרבותא נקט ור"ש קדשי קדשים דקדשי ט

איבדו הוא ולא מיפלג: [י] לאוכלו כבשר אוכלו הן נשפכו נמי: [ש] צריך לומר דמית מזהב
[פ] מלאותיו מהואו דטומאה ורבת מפני נמנוק: [ק] אקדמו דמחשבוין והבא פשיט את א' נמנוק:
שם ב'ב' חתולין ובהחוחו של ששחט שם ובהים כאחד כי אלץ קרץ את ח' א' ב' נמנוק ורבת את
שם כ'ב' כשראיהם לירוק קרץ ששחט שם: ה"ג דאין אדם מן הגורק משהו כשר: [ד] ליתבא כיון
דדם ליכא מן הרצאה כי אם לגבי פיגול דבריון ליה להרצאת כשר בוריקת פיגול: [ט] הוא פ' שהשיב
ד' תריון: [י] לית בתא חמ ליה לזב: [יז] דכדור גופא לאו השיב את חמ דגורשיש פשיטתו לאחוריה
וריקת מרוא וזאת נקט שם על ירד שאם ליה דרזא לא מהיי חתולת כשר וזו סיד:

[illegible]